

Geen vrees, maar vreugde

‘Maar de engel antwoordde en zei tegen de vrouwen: U hoeft niet bevreesd te zijn, want ik weet dat u Jezus zoekt, Die gekruisigd was. Hij is hier niet, want Hij is opgewekt. Kom, zie de plaats waar de Heere gelegen heeft’. Mattheüs 28:5-6

Psalm 21 : 4, 5

Psalm 93 : 4

Psalm 16 : 4, 6

Psalm 150 : 1

Gemeente,

Het is Paasfeest geworden in het jaar 2020. We zijn alle vanzelfsprekendheid kwijtgeraakt door de wereldwijde corona-uitbraak. We kunnen niet als gemeente in de kerk samenkomen, maar luisteren opnieuw thuis naar de dienst. Christenen over heel de wereld ervaren dat. De kerken zijn leeg. Hoewel, leeg? De Heere is waarlijk opgestaan! Het doet niet af aan het feit, het heilsfeit, dat de Heere waarlijk is opgestaan. Wij denken soms dat de Heere ons nodig heeft. Wie zal zeggen hoeveel mensen er juist nu worden bereikt door het Evangelie. In een wereld waar vele doden zijn gevallen in enkele weken en maanden. Wat er is onvoorstelbaar veel leed. Er wordt een strijd gevoerd door artsen en verpleegkundigen. We gedenken hen iedere dag in onze gebeden. We realiseren ons nu des te meer hoe belangrijk het werk is van de zorgverleners. Hopelijk is dat straks niet voorbij, maar zal het de visie op medische zorg ook voor de toekomst bepalen. Vanmorgen horen wij het Evangelie van Christus’ opstanding. Aan het einde van de dag roepen ze het elkaar toe, dat Hij waarlijk is opgestaan.

Het was voor hen wel een weg om zover te komen. ’s Morgens in alle vroegte was hun reactie totaal anders. Daarover vertelt het Evangelie. De eerste reactie van de vrouwen bij graf. We zien hen gaan op de vroege morgen. Het is nog donker, maar het begon licht te worden. Het licht verschijnt aan de horizon. Direct wordt onze aandacht gevestigd op een ander licht. Op een hemels licht, want een engel van de Heere daalde neer uit de hemel. Dat heldere, witte, overweldigende licht. Het is ontoegankelijk licht voor ons mensen op aarde. ‘De dingen men ziet zijn tijdelijk, maar de dingen die men niet ziet zijn eeuwig’. Hier gaat de hemel open. Hier zoekt de hemel de aarde op, als Christus is opgestaan. Het gaat met indrukwekkende tekenen gepaard. Er is een grote aardbeving en de hemelse bode rolde de steen van de opening weg en ging erop zitten. Zijn gedaante was als een bliksem en zijn kleding wit als de sneeuw. De bewakers beefden van angst en werden voor hen als doden. Gebeurtenissen die ons bevattingsvermogen te boven gaan. Het licht van de hemel dat komt, dat overwint, dat doordringt. Want de komst van de engel is het antwoord van de hemel. Dat is het antwoord van God de Vader. Christus de Zoon van God is opgestaan uit de doden. Hij is de Eersteling van hen die ontslapen zijn. God stuurt een engel naar de aarde om het nieuws te verkondigen, dat het Leven heeft de dood overwonnen. Het woord is waar dat Jezus Zelf heeft gesproken: ‘Ik ben de Opstanding en het Leven en wie in Mij gelooft zal leven, al ware hij ook gestorven’. Onvoorstelbaar is dat. Het licht van de hemel breekt door.

Maar zoals gezegd, voor de discipelen is het een weg om zover te komen. We ontmoeten in het Mattheüsevangelie die twee vrouwen, die twee Maria’s. Gedreven door de liefde voor Jezus komen ze op die morgen. En voor hen heeft de engel een boodschap. Luister, de engel

zegt: Vreest niet. Ontroerend, deze aanspraak. De eerste woorden die in het Paasevangelie in Mattheüs worden gesproken. En dat is niet zonder reden. Steeds als mensen met hemelboden in aanraking komen vrezen ze. Dat begint al bij de aankondiging van de geboorte van Johannes de Doper. Dan wordt het gezegd tegen Zacharias: 'Wees niet bevreesd, Zacharias, want uw gebed is verhoord'. Vervolgens vreest Maria als de engel Gabriel bij haar komt om de geboorte van Jezus aan te kondigen. Zo ook als een engel in de Kerstnacht aan de mensen verschijnt. Op de Paasmorgen vrezen de vrouwen bij het graf. Gods grote daden van verlossing roepen blijdschap op. Ja, kun je dat wel zo zeggen? De eerste reactie van mensen in de Adventstijd, in de Kerstnacht en op de Paasmorgen is vrees. Vrees vanwege het contact met een bode uit de hemel en daardoor contact met de hemel zelf. Een mens kan van nature het contact met de hemel niet verdragen. Wie het licht van de hemel ziet, die beseft voor God te staan. Dan besef je een mens te zijn, dan besef je sterfelijk te zijn, dan besef je een zondaar te zijn. Wie kan in zichzelf voor God bestaan en leven? Vrees is zo menselijk. In de omstandigheden van dit moment beseffen we daar allemaal iets van. Een virus, als het ver weg is, dan maken we ons niet zo druk. En als het dichterbij komt, denken we nog dat het wel meevalt. Maar als het dan in je directe omgeving is, dan praat je toch anders. Dan slaat de schrik je om het hart.

Dan is het ontroerend dat alle ontmoetingen op de feestdagen beginnen met mensen die vrezen. Mensen die bang zijn. Dat heeft ons iets te zeggen op deze eerste Paasdag. Bang zijn we toch allemaal op zijn tijd? Angst is ook een bepaald mechanisme, waardoor je voorzichtiger wordt. In die zin ook een signaal om naar te luisteren. We leven in een wereld waar gevaren zijn. Mensen die soms kwaad in de zin hebben. We leren kinderen om voorzichtig te zijn op straat. De vrouwen de Paasmorgen zijn niet bang voor het donker. Ze zijn niet bang voor een besmettelijk virus. Maar ze zijn bang voor het licht. Ze vrezen omdat de hemelse glans zo dichtbij komt. Ze zien die gestalte van een engel. Dat heldere wit, die hemelse glans. Daarom vrezen ze. Het is zo herkenbaar als je de Paasgeschiedenis leest. Contact met de hemelse glans doet vrezen. We zijn mensen met vragen, met twijfels, zelfs met ongeloof in je hart. Daarom wordt het woord aan ons verkondigd, dat de Heere waarlijk is opgestaan. Juist de heilsfeit, het Paasevangelie, doet de vrees veranderen in vreugde. Zo komen de woorden van de engel tot de vrouwen. Hoor wat de engel zegt: 'U hoeft niet bevreesd te zijn'. Waarom is dat niet nodig, dat zegt de engel erbij. De reden waarom vrezen niet hoeft. Hij weet waarom ze komen. Hij weet ook Wie zij zoeken, namelijk Jezus Die gekruisigd was. Daarin ligt het antwoord. Daarin ligt de bevrijding van onze diepste vrees. Jezus Die gekruisigd was. Hem zoeken zij. Ze zijn gekomen om Zijn lichaam te verzorgen. Gekomen om Hem de laatste eer te bewijzen. Voor de begrafenis van hun Heere was weinig tijd geweest. Daarom zijn ze er nu weer, na de sabbat, als het begon te lichten. Op zoek naar de Heere Jezus.

De vraag aan ons is of wij de Heere Jezus ook zoeken. Verwachten wij op deze Paasmorgen Hem te ontmoeten? De Paasdagen zijn zo anders dan anders. We missen de kerkdienst. We missen elkaar, onze familie. Je mist je vrienden en vriendinnen op school. We vragen ons af hoe we er het beste van kunnen maken. We vragen ons af hoe lang het alles nog zal duren. De kernvraag is of wij Jezus zoeken. Of wij Jezus nodig hebben. Of wij Hem ook niet kunnen missen? We zien dat God in de hemel ons altijd weet te vinden. Op plaatsen en momenten waar we het totaal niet hadden verwacht. Hij weet de vrouwen wel te vinden. Ze zoeken een dode Jezus. En die vinden ze niet. Dat moeten we er wel bij zeggen, dat de vrouwen in een verkeerde richting zoeken. Ze zijn eigenlijk op de verkeerde plaats. In het Lukasevangelie staat dat zij de Levende bij de doden zoeken. Dat is de grote denkfout die wij mensen maken. De

Emmaüsgangers waren ook in die veronderstelling, toen ze onderweg waren. Ze hebben dat ook onder woorden gebracht. We hoopten dat Hij Israël verlossen zou. Maar het is al de derde dag sinds deze dingen gebeurd zijn. Ze veronderstellen een gestorven Jezus.

De engel weet dat ze Hem zoeken, namelijk Jezus Die gekruisigd was. In die formulering hoor je eigenlijk het Paasevangelie al. Het is geweest. Het is volbracht. Aan het kruis gaf Jezus Zichzelf. Aan het kruis droeg Hij de straf. En dat bepaalt nu de verkondiging. 'Jezus leven van mijn leven, Jezus dood van mijne dood, Die voor mij U hebt gegeven'. Het kruis is geweest. Maar het kruis was niet het laatste. God heeft op de Paasmorgen Zijn antwoord gegeven op wat Zijn eigen Zoon aan het kruis heeft gedaan. Daarom hoeven de vrouwen niet te vrezen. Het is niet een bepaalde manier van gerust stellen, zoals wij soms doen. Daar hebben we behoefte aan dat iemand ons gerust stelt. In de Naam van de Heere Jezus ligt de bevrijding van onze vrees. Hij heeft de diepste oorzaak van die vrees gedragen, weggedragen. De zonde maakt dat wij mensen vrezen voor God. Maar Jezus was gekruisigd en God heeft daarop geantwoord. God heeft Zijn eigen Zoon teruggeroepen. De steen is afgewenteld op de vroege morgen. Het licht van de hemel valt in het geopende graf.

En dat verkondigt de engel op datzelfde moment aan de vrouwen. Het kruis is geweest en dat de opstanding is nu een feit. Pasen begint met een vreugdeboodschap voor vrezende vrouwen. De vrees maakt plaats voor vreugde. En dat is door Jezus. 'Hij is hier niet, want Hij is opgewekt, zoals Hij gezegd heeft'. Daarin zien we het werk van de machtige God. Het graf is leeg. Jezus is hier niet, want God de Vader heeft Hem opgewekt. Het is al voorzeggd in de Psalmen. Denk aan Psalm 16: 'Want U zult mijn ziel in het graf niet verlaten, U laat niet toe dat Uw Heilige ontbinding ziet'. Denk ook aan Psalm 21 die wij hebben gezongen: 'Hij heeft o God van U begeerd het onvergankelijk leven, Gij hebt het Hem gegeven'. Het is ook voorzeggd door de profeet Jesaja dat de Knecht des HEEREN nageslacht zal zien en dat Hij de dagen zal verlengen; het welbehagen van de HEERE zal door Zijn hand voorspoedig zijn. Dat is een oudtestamentische profetie van Zijn opstanding. De dagen verlengen. Het is voorzeggd in de Schriften. De hele weg die Christus moest gaan is daarin te vinden. We hebben het in de lijdensweken ook gezien, toen we de kruiswoorden van Christus overdachten. De Heere Jezus heeft het Zelf gezegd. Daar herinnert de engel de vrouwen aan. Tijdens Zijn omwandeling op de aarde heeft Christus het meerdere keren gezegd, dat Hij moest lijden en sterven en op de derde dag opstaan uit de doden. De discipelen hadden het kunnen weten. Jezus had daarover gesproken met hen. Maar het Paasevangelie is zoveel groter dan wij voor mogelijk houden. Zoveel groter dan wij beseffen. De verwondering klinkt aan het einde van die dag: 'De Heere is waarlijk opgestaan'. Opgestaan omdat Zijn Vader Hem heeft opgewekt.

En de vrees verandert in vreugde. Het is alsof de zon doorbreekt op die vroege morgen. Eerst zagen de vrouwen het zonlicht niet. Ze waren helemaal omgeven door het verdriet. Maar nu gaat de Paaszon schijnen. De vrees verdwijnt en maakt plaats voor vreugde. Zo is het ook in onze tijd. God wil ook onze vrees wegnemen. Vrees voor zoveel dingen. Vrees ten diepste voor de ontmoeting met God. Hoe moet het als Hij mij roept om voor Hem te verschijnen. Kan ik dan voor Hem bestaan? Dat kan door de Naam van de Heere Jezus. Die gekruisigd was en Die is opgewekt. Het komt er dan wel op aan dat we de heilsboodschap verstaan. Dat we worden ingeleid en ingewijd in het wonder dat ons wordt verteld. Alleen de ontmoeting met Opgestane Jezus laat de vrees verdwijnen. Daar is het God om te doen. Daarom is het Pasen geworden. Daarom vieren wij vandaag het Paasfeest. En misschien kunnen we de berichten

niet uit ons hoofd zetten en de beelden niet van ons af zetten. Paasfeest in een wereld waarin zoveel mensen sterven. Soms lees je hele aangrijpende berichten. Soms lees je ook hoopvolle berichten. Op een ander moment denk je: hoe lang zal het nog duren? Jezus is gekomen in een wereld waarin de dood zo machtig lijkt te zijn. Hij ging het lijden niet uit de weg. Hij was met ontferming bewogen over mensen in nood. De Heere Jezus is Zelf de dood ingegaan. Hij deed het voor anderen. Hij deed het voor mensen die Hem hebben verworpen en veroordeeld.

Nu klinkt op de Paasmorgen het opstandingswoord: 'Hij is hier niet, want Hij is opgewekt'. Laten we er om bidden, dat in ons leven datzelfde gebeurt als toen bij de discipelen op de Paasdag. Dat vrees verandert in vreugde. Dat we op Pasen 2020 datzelfde ontvangen. De engel vraagt aan de beide vrouwen om dichterbij te komen. Zo komen ze tot die overtuiging dat de Heere waarlijk is opgestaan. Waarlijk. Het is echt waar. Toen en ook vandaag is de waarheid van het Paasevangelie in twijfel getrokken. Maar dat is het ongeloof van ons mensen. De Heere wil dat ongeloof van ons wegnemen. Hij wil onze ogen openen voor het wonder dat gebeurd is. Opdat het Pasen wordt in ons leven. Kom dichterbij, zegt de engel, dan kun je het zien. Kom uit je vrees en zie het wonder. Kom, zie de plaats waar de Heere gelegen heeft. In het Paasevangelie zijn ooggetuigen van groot belang. Mensen die het wonder gezien hebben. Menselijke ogen zien wat God heeft gedaan. De engel begrijpt de vrouwen zo goed. Daarom neemt hij ze stap voor stap mee. Kijk daar heeft de Heere gelegen. Ze waren er zelf bij geweest, toen Jezus daar werd gelegd. In dat nieuwe rotsgraf van Jozef van Arimathea, waar nog nooit iemand gelegd was. Zo zien ze dat het waar is: Hij is hier inderdaad niet. Hij is hier niet meer. Hij is hier wel geweest. Kom, zie. Maar komen en zien zijn in de Bijbel altijd woorden die het geloof weergeven. Komen is komen tot Christus. Zien is geloven. Daar gaat het om. Dat we verder komen en verder zien. Dat het woord ook in ons leven in beweging brengt. Kom, zie.

Ja en dan is er de verandering van vrees naar grote blijdschap. We zien het gebeuren: 'En zij gingen haastig van het graf weg, met vrees en grote blijdschap, en zij snelden weg om het Zijn discipelen te berichten'. Toen op de terugweg kwam Jezus hun tegemoet en zei: 'Wees gegroet'. Zij knielden voor Hem neer en aanbaden Hem. Ook Jezus zegt het tegen hen: 'Wees niet bevreesd, ga heen bericht Mijn broeders dat zij naar Galilea moeten gaan, en daar zullen zij Mij zien'. Vrees verandert in vreugde. De Heer is waarlijk opgestaan. En dat bericht vanuit Jeruzalem is de wereld overgegaan. Wij horen het Evangelie deze dag. Het Paasevangelie wordt ons verkondigd, opdat wij komen en zien. Opdat wij geloven en aanbidden. Maar ook verkondigen dat Jezus leeft. Waarlijk opgestaan. De opgestane Heere zegt het ons: 'Ik ben met u alle dagen tot de voleinding van de wereld'.

Amen

Lage Vuursche, 1^e Paasdag 2020